

ACK, DAMON, MIG TYCKES

Visan som finns i ett flertal skillingtryck från 1700- och 1800-talen (det äldsta daterade från 1779) upptecknades med den här återgivna melodien av L. Chr. Wiede på Vikbolandet under 1840-talet.

(G-dur)

*Ack, Da-mon, mig tyc - kes att vin - tren är lång, när
Oss ro - ar ej me - ra fåg - lar - nas sång, ty
vi ej med få - ren gå vall.
mar - ken är fru - sen och kall.
Blom - stren viss - na, käl - lan fry - ser, sko - gen gul - nar
och jag ry - ser. Ad - jö, min Da - mon, tills
so - len i - gen upp - vär - mer båd dig och din vän.

Vår koja kan bli oss tillräckelig nog,
ty sämja ger rum, hoppas jag.
Att klaga, jag lovar, du ej skall ha fog,
din vilja skall vara min lag.
Äst du nöjder, Damon glädes,
alla höjder skall därstädes
med eko utsprida att herden har fröjd
och herdens herdinna är nöjd."

Herden han tager herdinnan med fröjd
och drager åt lunden igen.
Han sjunger, han trallar är lustig och nöjd,
ty han haver funnit sin vän.
Den han sökte har han funnit.
Allt besvär är övervunnit.
Därföre är han sin herdinna så huld.
Han vördar henne mera än guld.

"Om kojans skönt vore så liten och trång,
att jag skulle krypa därin,
så had jag dock nöje, när dig jag där såg
inlutad i armarna min.
Jag visst gläder skall förbliva,
än två rader unn mig skriva.
Vår fröjd skall upphöjas till himmelens höjd,
att vi med vår levnad är nöjd."